

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 116. Catharini sententia de intentione Ministri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæc. XVI.
A.C. 1547.

in hominis potestate, cum homo vult multum intendere, incipit alia cogitare, secundum illud Psalmi 39. Cor meum dereliquit me. Denique virtualis sufficere censetur, cum proprie actualis videatur esse intentio, quæ Sacramentorum administrationem præcessit, & adhuc dum in Ministro perseverat eo momento, quo confert Sacramentum, cum per actionem contrariam non sit revocata.

Nihilominus communis erat solutio, quod in administratione Sacramentorum adhibeatur intentio faciendi id, quod facit Ecclesia, seu materiam formæ applicandi, hancque cum illa unendi.

§. CXVI.

*Catharini sententia de intentione
Ministri.*

Hoc autem modo Ambrosius Catharinus hanc intentionem explicavit: *Lutheranorum, inquiebat ipse, non admodum interest, an vera Sacramenta percipiant, cum nullam aliam virtutem iis adscribant, quam excitandi fidem, quæ alia quoque ratione posset excitari: quinimo afferunt, Sacramenta non esse necessaria, neque concedunt, malitiam impii Ministri posse nocere, quando illi animus non est Sacramentum*

mentum verum conferendi, cum ad id respiciendum sit, quod fidelis recipit, non ad id, quod a Ministro ei donatur: Catholici autem longe diversa sunt conditione: ab iis enim vere Sacramento tribuitur efficacia ad gratiam ei donandam, qui obicem non ponit, quod rarissime occurrit, ut alia via gratia obtineatur. Certe parvuli, & homines mentis consiliique parum compotes, salutem alia ratione non adipiscuntur. Etiam in plerisque hominibus adeo debilis, ac tenuis est dispositio, ut absque Sacramento ad salutem nunquam sufficeret. Quod si in pauculis aliquot, qui instar phœnicum raræ sunt in terris aves, dispositio perfecta reperiatur, majorem tamen illi gratiam per Sacramentum obtinent: quare Christianorum valde interest, ut certo sciant, quod verum, & efficax Sacramentum accipiant. Si Sacerdos, curam gerens quater aut quinquies mille animarum, esset incredulus, sed una insignis hypocrita, atque in pœnitentibus absolvendis, parvulis baptizandis, & Eucharistia consecranda, secretam in animo foveret intentionem illud omnino non faciendi, quod facit Ecclesia; dicendum, & parvulos iri damnatum, & pœnitentes non iri absolutum, ac ceteros omnes nullum Communionis fructum percepturos. Neque juvat dicere, defectum illum a fide suppleri, nam in parvulis omnino non supplet: in aliis vero juxta doctrinam Catholicam non potest eundem esse

Sæcul. XVI.
A.C. 1547.

rum

Sæcul XVI. *Etum præstare, quem Sacramentum. Quod*
A C. 1547. *si id præstat in casu malitiæ Ministri, quæ*
potest etiam esse ordinaria, quid vetat, quin
semper id ipsum operetur? Atqui tantam
virtutem tribuere fidei, est demere eam Sa-
cramentis, & in opinionem Lutheranam in-
currere. Id ille diligenter considerandum pu-
tabat, quantam animi ægritudinem paritu-
rum esset patri, tenero erga filium moribun-
dum affectu, si de Sacerdotis natum suum
baptizantis intentione dubitare illi in men-
tem veniat. Deinde, si quis ætate prove-
ctior sit baptizandus, & in se debilem, &
imperfectam sentiat inclinationem, si forte
eum incefferit cogitatio, Sacerdotem, qui se
Christianum ementiatur, velle habere illum
pro oblectamento, neque ullum illius bapti-
zandi, sed abluendi, aut ad ludibrium im-
mergendi, animum habere, quam inquis erit
homini isthac anxietate animus? idemque in
delictorum confessione, & Eucharistiæ par-
ticipatione evenire posse ecquis non videt?
Quia vero objici poterat, ejusmodi ca-
sus esse de raro contingentibus, ad vota
confugiebat Episcopus, optans, ut ita
esset, neque depravato hoc sæculo ve-
rendum foret, ne nimis sint frequentes.
Esto, inquiebat, ut id rarissime eveniat,
& semel tantum. Detur impius quispiam
Sacerdos, qui fingat, neque animum habeat
ministrandi parvulo verum baptismum. Par-
vulus hic vir factus, creetur Episcopus po-
pulo-

pulosæ alicujus civitatis, ac provinciam eam multo numero instituat; hic necessario statuendum est, Episcopum, qui baptizatus non fuerat, non potuisse consecrari, ac nihilo magis eos, quos sacris ille initiavit, ita in magna ea civium frequentia, neque fuisse ministratum Eucharistiæ Sacramentum, neque confessionis: ista enim sine Sacramento ordinis non constaret, nec illud sine Episcopo, nec ad sacros Ordines admittitur, qui non est baptizatus, atque adeo ex unius Ministeri in unica actione malitia, infinitæ Sacramentorum nullitates eveniunt. Ceterum qui existimaverit, Deum in tanta populi frequentia defectum hunc omnipotentia sua resarcire, & rebus quotidie accidentibus, remediis extraordinariis prospicere; an non hominibus facilius persuadebit, Deum pro sua providentia præcavisse, ne hujusmodi in vita hominum accidentia incurrerent? Majestas enim divina incommodis omnibus prævertit, statuendo, ut Sacramentum illud sit verum, quod juxta ritum a se institutum administratur, quomodocunque Minister in animo interiore sit affectus. Addebat porro Episcopus: Sententiam hanc cum communi Theologorum doctrina, aut Florentini Concilii determinatione non pugnare; quæ in Ministro intentionem requirunt, cum illorum verba de interna non sint accipienda, sed de ea, quæ opere externo sese prodit, li-

cet

Sæcul. XVI;
A.C. 1547.

Sæcul. XVI. cet interior huic esset contraria, atque ita
A.C. 1547. omnia incommoda tolli inquebat, quæ alio-
 qui essent innumerabilia. Ad sententiæ
 suæ confirmationem multa alia attulit
 argumenta, & tandem exemplum a
 Sozomeno recitatum. Nam pueri aliquot
 Alexandriae prope mare colludentes, etiam
 imitandis iis actionibus sese dederunt, quas
 in Ecclesia fieri observassent, in his Atha-
 nasius per jocum designatus Episcopus, ba-
 ptizavit aliquot e parvulis, qui aqua Ba-
 ptismatis neutiquam ante tincti fuissent. Res
 ab Alexandro Episcopo Alexandrino, ce-
 lebris memoriæ viro, intellecta eum vehe-
 menter conturbavit. Parvuli autem inter-
 rogati, quid fœditius ille Episcopus ipsis
 fecisset, rei ordinem exposuerunt, & Ale-
 xander, comperto, ritum universum Eccle-
 siæ in ea actione servatum, de aliorum Sa-
 cerdotum consilio Baptismum probavit, quæ
 certe approbatio defendi non posset, si inten-
 tio, quam alii requirunt, esset necessaria.

§. CXVII.

*Articuli de Baptismo ad examen
vocati.*

Denique Sectatores in Articulo deci-
 mo quarto de Sacramento in ge-
 nere hæc effutiebant: *Sacramenta pro-
 pter solam fidem nutriendam instituta sunt.*
 Verum hæc doctrina sine ulla difficul-
 tate